

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: a) V. M.
b) J. M.

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**
sídlem Moravské náměstí 1/1, 602 00 Brno

za účasti: 1) **Lesy České republiky, s.p.**
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové
2) I. M.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2019, č. j. ZKI BR-O-53/560/2019-44,

takto:

- I. Žaloba žalobce a) se **zamítá**.
- II. Žalobce a) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žaloba žalobce b) se **zamítá**.
- IV. Žalobce b) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- VI. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V katastrálním území V. byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací ve smyslu § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 *zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon)*; (dále jen „katastrální zákon“).
2. Katastrální úřad pro Vysočinu, katastrální pracoviště Pelhřimov (dále také jen „katastrální úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 8. 4. 2019, č. j. OR-409/2017-304/70, nevyhověl námitkám žalobců a osoby zúčastněné na řízení 2) proti obsahu obnoveného katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací v katastrálním území V. *dle § 45 odst. 3 katastrálního zákona*.
3. *Proti* rozhodnutí katastrálního úřadu podali žalobci a osoba zúčastněná na řízení 2) odvolání. O tom rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl, přičemž odvolání žalobce a) zamítl pro opožděnost. Toto rozhodnutí žalovaného napadli žalobci žalobou, v níž se domáhají, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
4. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že námitkám žalobce nelze přisvědčit. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve zdůraznil, že o námitkách žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací v katastrálním území V. *rozhodovaly osoby, o jejichž podjatosti bylo řádně a opakovaně rozhodnuto tak, že nebyla neplněna zákonná kritéria pro zjištění podjatosti žádné z úředních osob. K námitkám žalobců, spočívajících v nesouhlasu se zákresem hranic pozemků* parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, st. XA, st. XB, st. XC, XD, XE, st. XF, XG, XH a XCH v k. ú. V., žalovaný konstatoval, že v souladu se zjištěním katastrálního úřadu dospěl k závěru, že zákres hranic předmětných pozemků v digitalizované katastrální mapě nevykazuje chybu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona, tedy jak chybu vzniklou zřejmým omylem, tak chybu vzniklou nepřesností jejich zobrazení v katastrální mapě, katastrální úřad tudíž nepochybil, když námitkám žalobců nevyhověl a opravu zákresu hranic předmětných pozemků neprovedl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Žalobci v žalobě namítají, že žalovaný nesprávně posoudil a přezkoumal rozhodnutí Katastrálního úřadu ze dne 8. 4. 2019, č. j. OR-409/2017-307/70 a nevypořádal se se všemi odvolacími námitkami žalobců.
6. Žalobci nesouhlasí, že by odvolání žalobce a) bylo opožděné.
7. Žalobci dále namítli, že během správního řízení vznesli námitky podjatosti, o kterých nebylo rozhodnuto.

III. Vyjádření žalovaného a repliky žalobců

8. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, jelikož žalobci nijak nekonkretizují své výhrady vůči napadenému rozhodnutí. Žalovaný konstatuje, že žalobní námitky pouze stručně a obecně formulovaným způsobem opakují námitky, kterými se žalovaný podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí.

9. Žalovaný vzhledem k absenci uvedení, z jakých skutkových a právních důvodů považují žalobci napadené rozhodnutí za nezákonné, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. Žalobce a) v replice k vyjádření žalovaného namítl, že rozhodnutí katastrálního úřadu mu nebylo doručeno v souladu se zákonem, jelikož součástí písemnosti mělo být poučení o právních důsledcích nepřevzetí zásluky, ale toto poučení bylo zalepeno, zakryto, a tak nebyl žalobce poučen o fikci doručení. Dále žalobce a) namítá podjatost úředních osob, která byla namítána již v rámci správního řízení. Žalobce a) namítl také neposkytování informací katastrálním úřadem. Žalobce a) navrhl vyslechnout jako svědka žalobce b), osobu zúčastněnou na řízení 2), Ing. J. Č., spis Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 10 Ca 384/2000, geometrický plán č. 30, kopii katastrální mapy, spis ve věci jednoduchých pozemkových úprav V. sp. zn. SPU 060961/2018 vedený u Státního pozemkového úřadu.
11. Žalobce b) v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že nezákonnost rozhodnutí spatřuje v tom, že současný stav je chybný, a pokud zůstane beze změny, pak bude nemovitost st. XC v k. ú. V. posunuta minimálně o tři metry do pozemku parc. č. XH. Navíc, pozemek p. č. XH v k. ú. V. byl zvětšen, jelikož sousední parcely byly posunuty. Správné hranice pozemků byly zaměřeny v roce 1980 při vypracování Geometrického plánu 30. Katastrální úřad však odmítá jakékoliv kroky ke zjednání nápravy a chyby v současném zákresu neopravil. Tímto jednáním katastrálního úřadu došlo dle žalobce b) k nezákonnému zásahu do jeho vlastnických práv. Dle žalobce b) se opakuje situace, kdy měl katastrální úřad soudem nařízeno opravit chybný zákres v mapě, ale ředitel katastrálního úřadu řekl, že žádné hranice opravovat nebude. Tento stav nadále trvá, proto má žalobce b) za to, že ředitel katastrálního úřadu má osobní zájem na věci, a tudíž je od samého počátku podjatý. Žalobce nadnesl úvahu o možnosti zadání znaleckého posudku, kterým by byl zjištěn skutečný stav věci, a na základě kterého by byla chyba v katastru nemovitostí opravena.

IV. Ústní jednání

12. Při ústním jednání konaném dne 15. 12. 2021 žalobci uvedli, že souhlasí s projednáním věci, byť s ohledem na konkrétní okolnosti doručování předvolání nebyla dodržena doba 10 dní na přípravu [§ 49 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
13. Žalobce a) se v rámci jednání vyjádřil ke genezi celého případu, kdy poukázal na to, že již před rokem 2000 došlo ze strany katastrálního úřadu v Pelhřimově k nesprávnému zaměření v místě. Chyba vznikla tím, že geodet neměl v terénu dostatek bodů, z nichž by mohl vycházet. Po zjištění dané chyby se žalobci snažili o nápravu zaměření ze strany katastrálního úřadu v Pelhřimově – ten to však odmítl a trval na dosavadním zaměření. Žalobci z vlastní iniciativy nechali pozemky zaměřit, nicméně, jak již bylo řečeno, opravu zákresu odmítl katastrální úřad provést. Již tehdy Krajský soud v Českých Budějovicích nařídil provedení opravy zákresu, z důvodu účelových postupů katastrálního úřadu k tomu však nedošlo. To se ostatně potvrdilo při pozdější akci „jednoduché pozemkové úpravy V.“, při níž opět docházelo k účelovým postupům a nesprávným měřením ze strany Ing. F. V důsledku všech popsanych chyb se pak stavba pana B. najednou „ocitla“ toliko na pozemku p. č. XF, ačkoli dříve se nacházela i na jiném pozemku (k tomu viz níže). Nadto pochybení Ing. F. vedlo k tomu, že se posunuly hranice v terénu, kde byla pozemní

komunikace; daná cesta se tak dostala na sráz u louky, cesta byla posunuta v neprospěch žalobců a dojde tak k jejímu zániku, což má závažné důsledky na obslužnost pozemků žalobce (přístup hasičů, sanitky apod.). Jak již bylo zmíněno, účelové postupy provázejí jak řízení před žalovaným a správním orgánem prvního stupně, tak v rámci souvisejících jednoduchých pozemkových úprav. S tím souvisí také to, že se žalobcům osobně mstí ředitel katastrálního úřadu, Ing. K., který jim to i otevřeně sdělil, stejně jako skutečnost, že se postará, aby všechny procesy dopadaly v neprospěch žalobců; tento jeho přístup je motivován tím, že jej žalobci v minulosti „porazili“ před soudem, který nařídil provedení změny v katastrálním operátu. Přesto nebyl Ing. K. z řízení vyloučen pro podjatost (k této otázce také níže).

14. S vyjádřením žalobce a) souhlasil i žalobce b), dle kterého kumulující se chyby vedou k zásahu do vlastnických práv žalobců.
15. Žalovaný při ústním jednání odkázal na své rozhodnutí i vyjádření k žalobě. Podání žaloby je dle něj zřejmě způsobeno ne zcela správným pochopením žalobců, co je předmětem obnovy katastrálního operátu. Jejich námitky se týkají skutečného průběhu hranic, nicméně v daném případě šlo toliko o převod z analogové podoby do podoby digitální. Obnova operátu tak proběhla bez měření hranic a zaměřování v terénu. Se všemi nastolenými otázkami se přitom správní orgány vypořádaly, stejně jako s problematikou námitek podjatosti. Zároveň námitky uváděné žalobci by se týkaly spíše mapování, jako jiného způsobu obnovy katastrálního operátu, přičemž v tomto ohledu se předpokládá shoda vlastníků o průběhu hranic a výsledek evidence je závislý na tom, jaké podklady vlastníci předloží.
16. Osoba zúčastněná na řízení 1) se vyjádřila tak, že souhlasí se stanoviskem žalovaného.
17. Žalobce a) reagoval tak, že není pravdou, že se v terénu nic nezměnilo. V rámci „jednoduchých pozemkových úprav V.“ byla prováděna měření. S ohledem na dané skutečnosti je pochopitelné, že osoba zúčastněná na řízení 1) proti rozhodnutí žalovaného nic nemá, protože ve svém důsledku tak získala mnoho pozemků, a to včetně přístupové cesty, pročež nebude zajištěn přístup k pozemkům žalobců. Ze zmíněných jednoduchých pozemkových úprav přitom byli žalobci účelově vyloučeni. V rámci těchto jednoduchých pozemkových úprav došlo k nesprávným zaměřením, která katastrální úřad (resp. žalovaný) převzal. Žalobci zároveň zastávají názor, že v posuzovaném případě nejde o spor mezi vlastníky, ti jsou ohledně průběhu hranic pozemků v zásadě ve shodě, přičemž i v situaci, kdy vlastníci shodně poukazují na chyby v zaměřeních a na průběhu hranic se shodují, odmítají správní orgány chyby napravit. Jejich postupy pak žalobcům způsobují zbytečné náklady.

V. Posouzení věci soudem

V. a) Žaloba žalobce a)

18. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
19. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto dle § 92 zákona č. 500/2004 Sb., správní

řád (dále jen „správní řádu“) jako opožděné, se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti, ale ani nicotnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111; není-li uvedeno jinak, jsou všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů dostupná na www.nssoud.cz). Krajský soud se tedy zabýval pouze námitkou, že odvolání žalobce a) nebylo podáno opožděně, jelikož nebylo žalobci a) rozhodnutí katastrálního úřadu řádně doručeno, resp. nebyl řádně poučen o fikci doručení.

20. Podle § 23 odst. 1 správního řádu platí, že „[n]ebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.“ Podle odst. 4 pak „[a]dresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.“ Dále § 23 odst. 5 správního řádu stanoví, že „[z]ároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.“
21. Podle § 24 odst. 1 „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“
22. Podle právního názoru vyjádřeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2015, č. j. 5 As 26/2014-19, platí, že doručení písemnosti fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu nastane tehdy, pokud byly naplněny všechny předpoklady pro řádné uložení doručované písemnosti a marně uplynula úložní lhůta. Běh úložní lhůty je přitom nezávislý na vůli odesílatele i adresáta doručované písemnosti a fikce doručení, která konstruuje stav od reality odlišný, je spjata výlučně s nečinností adresáta písemnosti v úložní lhůtě, nikoliv s úkonem, ať již správního orgánu, či adresáta písemnosti. Základním předpokladem pro uplatnění fikce doručení je řádné uložení zásilky. Pro řádné uložení vyvodil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 2. 2014, č. j. 1 As 106/2013-44, v bodě [25], následující podmínky: „[i]nstitut uložení písemnosti určené do vlastních rukou lze použít pouze v případě, kdy 1) je známá adresa pro doručování (zde adresa trvalého pobytu žalobce); 2) občan má na této adrese domovní schránku nebo je zde jiné obdobné vhodné místo; 3) v této schránce nebo na tomto vhodném místě je zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti s poučením, kde a kdy si jí může občan vyzvednout, včetně poučení o následcích jejího nevyzvednutí; 4) písemnost je uložena u doručujícího orgánu a připravena k vyzvednutí.“
23. Jednou z podmínek pro uplatnění fikce doručení je tedy i zanechání výzvy a poučení adresátovi, a to na vhodném místě.
24. Ze správní spisu soud zjistil, že žalobci a) bylo v průběhu celého správního řízení doručováno uložení na poště, tedy na žádost žalobce a) nebyly písemnosti doručovány klasicky uložení na poště 10 dní a poté vhozením do schránky. Z doručení zásilky, kterou bylo žalobci a) zasláno prvostupňové rozhodnutí, plyne, že zásilka byla na žádost adresáta (běžně by byla zásilka uložena v místě bydliště adresáta), uložena na poště v P. dne 12. 4. 2019. Tuto zásilku si žalobce a) vyzvedl dne 29. 4. 2019. Dne 27. 6. 2019 zaslal

žalobce a) katastrálnímu úřadu odpověď na výzvu k vyjádření, kde uvedl, že zásilka s prvostupňovým rozhodnutím mu byla doručena v rozporu se zákonem, jelikož rozhodnutí bylo doručeno ve dvou obálkách přilepených na sebe a poučení bylo nejspíš zalepeno mezi obálkami, proto jej spolu s rozhodnutím neobdržel.

25. K domněnkám žalobce soud uvádí, že poučení se nedoručuje zároveň s doporučenou zásilkou (s rozhodnutím správního orgánu), ale právě s výzvou k vyzvednutí této obálky, aby byl adresát poučen o důsledcích nevyzvednutí písemnosti. Poučení o těchto důsledcích je součástí každé obálky na zvláštní doporučené zásilky (zásilky „s barevným pruhem“), které se odtrhne a zanechá ve schránce spolu s výzvou pošty k vyzvednutí zásilky. Aby bylo takové poučení zalepeno, jak tvrdí žalobce a), musely by být k sobě přilepeny dvě obálky zadními stranami, což se jeví jako velmi nepravděpodobné. Navíc žalobce ve svém vyjádření zaslal fotku obálky pouze z přední strany, takže ani tato fotka nijak nepodporuje tvrzení žalobce. Vzhledem k tomu, že si žalobce a) písemnost vyzvedl (a jelikož ze správního spisu vyplývá, že byly písemnosti ukládané na různých poštách, tak nejspíš nešlo o pravidelné vyzvedávání zásilek na poště v P.) a u obálky nebylo poučení, jak sám žalobce uvedl, soud usuzuje, že žalobce byl vyzván a poučen o uložení zásilky, proto nic nebránilo uplatnění fikce doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci a).
26. Zásilka byla tedy připravena k vyzvednutí dne 12. 4. 2019. Adresát si uloženou zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí, nevyzvedl. Jelikož poslední den této lhůty připadl na svátek dne 22. 4. 2019 (Velikonoční pondělí), byl podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem lhůty nejbližší nadcházející pracovní den, tedy 23. 4. 2019. Písemnost tak byla doručena fikcí dne 23. 4. 2019. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání počala běžet dne 24. 4. 2019 s tím, že posledním dnem odvolací lhůty byla středa 8. 5. 2019. Jelikož poslední den této lhůty připadl opět na státní svátek, byl podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu posledním dnem lhůty nejbližší nadcházející pracovní den, tedy 9. 5. 2019. Odvolání žalobce podal až 13. 5. 2019, tedy bylo žalovaným správně jako opožděné zamítnuto.
27. Soud závěrem dodává, že zamítnutím odvolání pro opožděnost nemohlo v závěru dojít žádným způsobem k újmě na právech žalobce a), jelikož stejnou odvolací argumentaci uplatnil žalobce b) a osoba zúčastněná na řízení 2), jejichž odvolání žalovaný věcně posoudil a zamítl. Právě s ohledem na totožné procesní stanovisko obou žalobců a osoby zúčastněné na řízení 2) se soud ve své podstatě věcně zabýval i argumentací, kterou striktně vzato nad rámec otázky opožděnosti odvolání vznášel výslovně žalobce a) – žalobce b) a osoba zúčastněná na řízení 2) však na tuto argumentaci odkazovali a ztotožňovali se s ní.

V. b) Žaloba žalobce b)

28. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového orgánu včetně řízení předcházejících jejich vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
29. Úvodem soud předesílá, že kvalita žaloby předurčuje kvalitu rozhodnutí soudu; řízení před správními soudy je ovládáno zásadou dispoziční. Je-li tedy žaloba kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Žalobní námitky v podstatě kopírují námitky odvolací, o kterých bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Krajský

soud se ztotožnil se závěry učiněnými žalovaným v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je důkladné a je z něj zřejmé, jakými úvahami se správní orgán při rozhodování řídil, soud proto v podrobnostech na obsah napadeného rozhodnutí odkazuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS).

30. Nejprve se soud zabýval námitkou, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi námitkami žalobců. Tato námitka byla vznesena toliko v obecné rovině, a proto se s ní krajský soud i v této rovině vypořádal. Napadené rozhodnutí je dle soudu srozumitelné, strukturované a ve sporných otázkách dostatečně odůvodněné. Žalovaný reagoval na všechny podstatné aspekty projednávané věci a relevantní námitky, které ve správním řízení žalobci vznesli. Soud dodává, že žalovaný reagoval i na opakované námitky žalobců, které směřovaly mimo předmět řízení, a projevil tak značnou snahu vyjít žalobcům vstříc a vysvětlit jim všechny problematické aspekty projednávané věci.

Námitky podjatosti

31. Dále se soud zabýval námitkou stran nevypořádání námitek podjatosti v rámci správního řízení.
32. Dle § 14 odst. 1 správního řádu platí, že „[k]aždá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“ Odstavec 3 téhož ustanovení praví, že „[ú]častník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.“
33. Z dikce zákona vyplývá, že pro vyloučení úřední osoby pro podjatost nestačí pouhý odkaz na poměr k projednávané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, ale je třeba nalézt vždy *konkrétní zájem* na výsledku řízení, pro který lze o nepodjatosti pochybovat, a faktickou možnost ovlivnění řízení (srov. § 14 [Podjatost úřední osoby, znalce a tlumočníka]. In: Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019).
34. Dle zákona může podjatost namítat i účastník řízení, který tak má učinit jakmile se o podjatosti dozví. To znamená, pokud účastník zná skutečnosti, které mají vliv na podjatost úřední osoby, musí na to bez zbytečného odkladu upozornit a nečekat, jak se bude řízení vyvíjet, a v případě, že by se řízení nevyvíjelo podle jeho představ teprve namítat podjatost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2013, č. j. 5 As 77/2011-58). Neznamená to však, že v případě, kdy účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil, by nebylo možné k této skutečnosti již vůbec přihlédnout, v takové situaci se však nerozhoduje usnesením podle § 14 správního řádu (srov. § 14 [Podjatost úřední osoby, znalce a tlumočníka]. In: Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019). Totéž platí, je-li namítána podjatost osoby, která nemá faktický vliv na výsledek řízení.
35. Ze správního spisu soud zjistil, že první námitka podjatosti byla vznesena proti Ing. K., řediteli katastrálního úřadu v rámci správního řízení o jednoduchých pozemkových

úpravách V. vedeného Státním pozemkovým úřadem. Vzhledem k tomu, že řízení o obnově katastrálního operátu a řízení o jednoduchých pozemkových úpravách představují dvě samostatná řízení, vedená u rozdílných správních orgánů, byla tato námitka týkající se jednoduchých pozemkových úprav vypořádána v řízení o nich. K tomu soud odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 10. 2020, č. j. 29 A 153/2018-176, kterým bylo žalobcem a) napadeno právě rozhodnutí o jednoduchých pozemkových úpravách V., a kde se krajský soud s tvrzenou absencí rozhodnutí o námitkách podjatosti vypořádal.

36. Dále soud ze správního spisu zjistil, že o námitce podjatosti ředitele katastrálního úřadu Ing. K. rozhodl ředitel Katastrálního úřadu pro Vysočinu usnesením ze dne 8. 2. 2018, č. j. KÚ 00620/2018-760-2001, tak, že pan Ing. K. není podjatý, jelikož se bezprostředně nepodílí na předmětném správním řízení a ani jinak nebylo prokázáno, že by existovaly skutečnosti zakládající pochybnosti o podjatosti Ing. K. (viz položka č. 22 správního spisu správního orgánu prvního stupně). Opětovně bylo o nepodjatosti Ing. K. a dalších zaměstnanců katastrálního úřadu, a to Ing. Č. a Mgr. V. rozhodnuto ředitelem Katastrálního úřadu pro Vysočinu usnesením ze dne 18. 4. 2018, č. j. KÚ 01650/2018-760-2001 (viz položka č. 40 správního spisu správního orgánu prvního stupně). Dále bylo opět rozhodnuto o tom, že Ing. Č. není podjatý usnesením ze dne 11. 2. 2019, č. j. KÚ 02308/2018-790-2001.
37. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány důvody nasvědčující o podjatosti těchto osob, a při opakovaném vznesení námitek podjatosti žalobce již neuvedl nové skutečnosti nasvědčující možnou změnu poměru k věci, bylo by opětovné posouzení podjatosti nadbytečné. Soud tedy neshledal žádné pochybení správních orgánů týkající se nevypořádání námitek podjatosti.
38. Soud má za to, že žalovaný i prvoinstanční správní orgán se řádně vypořádali s námitkami podjatosti, které žalobce vznesl.
39. Z výše uvedených důvodů nelze přisvědčit argumentu žalobce, že o námitkách podjatosti nebylo rozhodnuto.

Nesprávné posouzení rozhodnutí katastrálního úřadu

40. Předmětem sporu je obnova katastrálního operátu, která dle žalobce neodpovídá skutečnému stavu. Dle žalobce b) je problematická zejména evidence nemovitosti st. XC v k. ú. V., která dle něj po obnově katastrálního operátu zasahuje nejméně 3 metry do sousedního pozemku parc. č. XH v k. ú. V.
41. Po skutkové stránce není mezi účastníky řízení sporu o tom, že v katastrálním území V. probíhala obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona, a to převedením katastrální mapy z grafické formy do elektronické podoby.
42. Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona „[o]bnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.“
43. Podle § 43 katastrálního zákona „[p]ři obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.“

44. Obnovou katastrálního operátu a námitkami proti němu se v minulosti několikrát zabýval i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 11. 5. 2020, č. j. 1 As 11/2020-44, v bodě [24] konstatoval, že „[k] problematice obnovy katastrálního operátu přepracováním se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 2. 2020, č. j. 1 As 401/2019 – 23, v němž připomněl, že podle judikatury zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je cílem tohoto druhu obnovy aktualizace operátu po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Jedná se o soubor úkonů evidenčního a technického rázu, který nesměřuje ke změně právních vztahů. Právní vztahy k pozemku by mohly být dotčeny jen tehdy, byla-li by jejich případná změna doložena listinou. Dotčená osoba se může domáhat určení průběhu hranice u obecného soudu žalobou podle části třetí občanského soudního řádu; v řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu však takové nároky s úspěchem vznášet nelze (viz v usnesení ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12). Ačkoliv se tyto závěry vztahují ke katastrálnímu zákonu z roku 1991, lze je použít i pro posouzení nyní projednávané věci, jelikož způsob obnovy katastrálního operátu byl bez zásadních odlišností přejat do katastrálního zákona z roku 2013.“
45. Z komentářové literatury dále vyplývá, že při obnově katastrálního operátu přepracováním jsou hranice pozemků v terénu zaměřovány pouze výjimečně a veškeré ostatní hranice jsou do mapy v digitální podobě přebírány buď přímo z platné katastrální mapy vektorizací rastrového podkladu, nebo z již existující měřické dokumentace (srov. Doubek, P. § 43 [Obnova přepracováním] In: Barešová, E., a kol. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015). „Na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním se při obnově přepracováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu. Základním podkladem pro tento typ obnovy je dosavadní katastrální mapa. Při přepracování jsou z dosavadní mapy zjištěny a do počítačově vedeného souboru zavedeny souřadnice všech lomových bodů hranic. Při přepracování tedy nevzniká fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky.“ (viz § 43 [Obnova katastrálního operátu přepracováním] Baudyš, P. Katastrální zákon. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014).
46. Ke vzniku současného katastrálního operátu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „[s]oučasný operát katastru nemovitostí byl převzat z bývalé evidence nemovitostí, která byla založena na písemném a měřickém operátu pozemkového katastru Prvotní geometrické a polohové určení většiny hranic předmětných pozemku (tj určení jejich tvaru a rozměru v zobrazovací rovině, jakož i určení jejich polohy ve vztahu k ostatním nemovitostem), je dáno jejich zákresem v mapě pozemkového katastru Č. 2 vyhotovené v měřítku 1:2880, mající původ v mapování stabilního katastru, prováděném v roce 1838 podle císařského patentu ze dne 23. 12. 1817. Tato mapa pak byla technickým podkladem pro pozemkovou mapu evidence nemovitostí č. VS IX-23-11 (která se dnem účinnosti zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, tedy 1. 1. 1993, stala mapou katastru nemovitostí), která pak byla v roce 2018 jedním ze základních podkladů pro obnovu katastrálního operátu. Výjimku představují jak hranice mezi pozemky p. č. XA a XB, mezi pozemky p. č. XB a XC a mezi pozemky p. č. XE a XF (jejichž geometrické a polohové určení je dáno jejich zákresem v grafickém přidělovém plánu série 59/18/1948 z roku 1948), tak hranice obvodu pozemků p. č. XH, st. XC a XD a hranic obvodu O pozemků p. č. st. XA a st. XB (jejichž geometrické a polohové určení je dáno jejich zákresem v mapě evidence nemovitostí č. VS IX-23-11, provedeným podle měřických údajů geometrických plánů č. zak. 930 91-04-188-81 ze dne 8. 10. 1981, č. zak. 040 994-110 ze dne 23. 3. 1990 a č. zak. 154-118-98 ze

dne 26 11. 1998 (obsažených v záznamech podrobného měření změn č. 30, 125 a 154). Hranice obvodu pozemků dnes označených p. č. XH, st. XC a XD a hranic obvodu pozemků p. č. st. XA a st. XB pak byly v roce 2001 dotčeny opravou jejich polohového určení, provedenou KÚ v řízení o opravě chyby podle záznamu podrobného měření změn č. 171 (viz rozhodnutí KÚ č. j. 20402-OR-30/1998/4 ze dne 6. 9. 2001, které bylo potvrzeno pravomocným rozhodnutím odvolacího orgánu spis zn 0-139/655/2001 ze dne 22 2. 2002).“ (viz str. 10 napadeného rozhodnutí).

47. Z uvedeného tedy jasně plyne, že při obnově katastrálního operátu, tedy převodem katastrálních map do digitální podoby, katastrální úřad mohl posuzovat pouze soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které měl k dispozici a jeho úkolem nebylo napravovat nesoulad mezi evidovanými údaji a faktickým stavem v terénu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tak správně zdůraznil, že „pokud je obsah katastru v souladu s listinami předloženými k zápisu, avšak je v rozporu se skutečným stavem právním (o čemž svědčí tvrzení odvolatelů, že stavba, která v minulosti stála na st. p. č. XF a parcele č. XCH jak je zřejmé z přílohy č. 3 a 2 je v současné době pouze na st. p. č. XF jak je zřejmé z přílohy č. 4 a 5), nelze takový stav označovat jako chybu v katastru“.
48. Vzhledem k uvedenému proto nelze žalobci přisvědčit, že by v důsledku odlišného vymezení hranic v obnoveném katastrálním operátu mohlo být zasaženo do jeho vlastnických práv (a ani do vlastnických práv kohokoliv jiného).
49. Obnovením katastrálního operátu došlo k novému vytyčení hranic pozemků, které odpovídají příslušným podkladům provedené obnovy katastrálního operátu. Postup, kterým katastrální úřad k tomuto výsledku došel, je podrobně popsán v jeho rozhodnutí.
50. Z povahy tohoto způsobu obnovy katastrálního operátu (tj. obnovy katastrálního operátu přepracováním dle § 43 katastrálního zákona) vyplývá, že dotčené osoby mohou namítat ve vztahu k vymezení hranic pozemků zejména pochybení katastrálního úřadu při použití výstupů dosavadní měřické činnosti, případně skutečnost, že katastrální úřad nezohlednil podklady, které měl při obnově katastrálního operátu k dispozici. Jedná se tak např. o doložený geometrický plán ve spojení s dohodou dotčených vlastníků o průběhu vlastnické hranice či příslušným rozhodnutím civilního soudu o průběhu této hranice.
51. Žalobce b) sice v replice odkazuje na geometrický plán (GP 30) z roku 1980 (žalobce měl na mysli nejspíše geometrický plán vyhotovený Ing. P. č. zak. 930 91-04-188-81 ze dne 8. 10. 1981), kde jsou dle jeho tvrzení správně zaznačeny hranice pozemků.
52. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak na tento dokument výslovně odkazuje, když uvádí, že „[v]ýjimku představují jak hranice mezi pozemky p. č. XA a XB, mezi pozemky p. č. XB a XC a mezi pozemky p. č. XE a XF (jejichž geometrické a polohové určení je dáno jejich zákresem v grafickém přidělovém plánu série 59/18/1948 z roku 1948), tak hranice obvodu pozemků p. č. XH, st. XC a XD a hranic obvodu O pozemků p. č. st. XA a st. XB (jejichž geometrické a polohové určení je dáno jejich zákresem v mapě evidence nemovitostí č. VS IX-23-11, provedeným podle měřických údajů geometrických plánů č. zak. 930 91-04-188-81 ze dne 8. 10. 1981, č. zak. 040 994-110 ze dne 23. 3. 1990 a č. zak. 154-118-98 ze dne 26 11. 1998 (obsažených v záznamech podrobného měření změn č. 30, 125 a 154). [...] Hranice obvodu pozemků dnes označených p. č. XH, st. XC a XD a hranic obvodu pozemků p. č. st. XA a st. XB pak byly v roce 2001 dotčeny opravou jejich polohového určení, provedenou KÚ v řízení o opravě chyby podle záznamu podrobného měření změn č. 171 (viz rozhodnutí KÚ č. j. 20402-OR-30/1998/4 ze dne 6. 9. 2001, které bylo potvrzeno pravomocným rozhodnutím odvolacího orgánu spis zn 0-139/655/2001 ze dne 22 2. 2002). [...] O skutečnosti, že oprava údajů katastru již byla v

minulosti dávno provedena, svědčí i obsah usnesení Nejvyššího soudu spis. zn. 22 Cdo 3356/2006 ze dne 11. 7. 2007, na které V. M. opakovaně poukazoval, zejména v souvislosti se znaleckým posudkem Ing. S. (vypracovaným v rámci řízení ve věci žalobce V. M. proti žalovanému J. B., o vyklizení pozemku, vedeného u Okresního soudu v Pelhřimově pod spis. zn. 5 C 542/2003). I když toto usnesení Nejvyššího soudu nebylo nikdy předloženo KÚ, odvolací orgán cituje jeho část dostupnou na www.nsoud.cz: „Ze znaleckého posudku znalce Ing. S. a jeho výpovědi soud zjistil, že v roce 1981 bylo v daném místě provedeno zaměření pozemků, které v terénu bylo vyznačeno identickými body, které však byly nesprávně přeneseny do mapy a na základě toho došlo k chybám v mapě. Tomuto zaměření odpovídá zaměření, které provedl znalec. S ohledem na chybné překreslení hranic do mapy v roce 1981, došlo i při zákresu po měření v roce 1990 k posunu hranic, v terénu však bylo vše správně vyznačeno. V současné době již katastrální úřad v rámci své pravomoci nesprávný zákres průběhu hranic opravil.“ (podtrženo odvolacím orgánem).

53. Z uvedeného vyplývá, že žalobcem zmiňovaný geometrický plán byl jistě zohledněn při obnově katastrálního operátu, navíc na jeho základě byly chybně vyznačené hranice pozemků již v minulosti opravovány. I dalšími žalobci zmiňovanými dokumenty se žalovaný detailně vypořádal (viz str. 13 až 16 napadeného rozhodnutí). V posuzované věci tedy takové podklady, jež by mohly relevantně zpochybnit vymezení hranic dotčených pozemků v obnoveném katastrálním operátu, žalobce nepředložil.
54. Závěrem soud opakuje a zdůrazňuje, že účelem obnovy katastrálního operátu přepracováním není uvést evidovaný stav do souladu se skutečným stavem v terénu. Podstatou postupu dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona je v zásadě převedení grafických informací z mapy vedené na nesrážlivé plastové fólii do digitální podoby, kdy se zaměřování v terénu vůbec neprovádí. Správní orgány v napadených rozhodnutích podrobně vysvětlily, jak dospěly k novému vymezení hranic dotčených pozemků. Žalobce sám nepředložil ani neoznačil žádné dokumenty, které by podporovaly jeho tvrzení, soud tak jeho úvahy o nesprávném vyhotovení obnoveného katastrálního operátu jako spekulativní odmítá.
55. K tomu soud odkazuje např. na bod [21] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2020, č. j. 5 As 217/2019-62: „*V nyní projednávané věci proběhla obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, tj. způsobem, při kterém se dosavadní katastrální mapa převádí do elektronické podoby; viz § 43 katastrálního zákona. V souladu s výše citovaným usnesením zvláštního senátu je cílem obnovy katastrálního operátu přepracováním aktualizace katastrálního operátu po stránce formální. Při tomto způsobu provádění obnovy neprobíhá zjišťování průběhu hranic, ani měření jejich skutečného stavu v terénu. Katastrální úřad vychází z údajů, které má doposud k dispozici, přičemž při obnově nedochází ke změně právních vztahů. Stejně tak tomu bylo i v nyní projednávané věci – správní orgán I. stupně neprováděl při obnově katastrálního operátu přepracováním místní šetření, nezjišťoval skutečný průběh hranic, ani tyto hranice neměřil; dosavadní katastrální mapu vedenou jako mapové dílo na pevné podložce pouze převedl do elektronické podoby.*“
56. Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu plyne, že v případě obnovy katastrálního operátu popsáním způsobem nedochází ke změně právních vztahů. Liché jsou tak námitky týkající se dotčení vlastnických práv. V tomto směru soud v podrobnostech přiměřeně poukazuje na svůj rozsudek ze dne 27. 10. 2021, č. j. 29 A 5/2018-148 (dosud nezveřejněný na www.nssoud.cz), konkrétně jeho body 17. a 18.:

„K námitce, že katastrální mapa nesprávně reflektuje faktické hranice pozemků, dále krajský soud zdůrazňuje, že katastrální úřad nerozhoduje o vztazích soukromoprávních, jeho rozhodnutí nemá hmotněprávní účinky. Nesrovnalosti v otázkách vlastnictví mohou být vyřešeny mimosoudně případně soudním rozhodnutím. Spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení. V řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu nelze otázky týkající se existence vlastnictví a jeho rozsahu s úspěchem vznášet (k tomu např. rozhodnutí zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. Konf 31/2004-16 nebo Konf 90/2004-12, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005- 88 nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 9 As 171/2012-38).

Podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, čj. 29 Ca 162/2005-52, platí, že [o]bnova katastrálního operátu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, neřeší otázku, kdo je vlastníkem určité nemovitosti; účinek obnovy katastrálního operátu je pouze evidenční. “ Krajský soud z uvedeného rozsudku dále cituje: „Z citovaných ustanovení vyplývá, že institut obnovy katastrálního operátu slouží k vyhotovení nového souboru popisných informací a převedení z původní grafické formy do formy počítačové. Jedná se o technický úkon, kterým nelze založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitostem. To vyplývá z § 5 odst. 7 katastrálního zákona, podle něhož nemohou být právní vztahy k nemovitostem dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou. Zákon má na mysli listinu, ze které se podává existence právních skutečností, které mají za následek vznik, změnu nebo zánik právních vztahů, příp. rozhodnutí o takových skutečnostech, nikoliv listinu o opravě chyb nebo obnově katastrálního operátu. Stejně jako v případě revize údajů katastru nebo opravy chyb v katastrálním operátu, obnova katastrálního operátu neřeší otázku, kdo je vlastníkem určité nemovitosti, účinek obnovy katastrálního operátu je pouze evidenční.“ Citovaná judikatura se sice vztahuje k předchozí právní úpravě správy katastru nemovitostí, avšak vzhledem ke skutečnosti, že účinností katastrálního zákona nedošlo ke změně právní úpravy způsobu a podmínek obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, je tato judikatura aplikovatelná i v nyní projednávané věci.“

57. Pokud jde o otázku opravy chyby v katastrálním operátu ve smyslu § 36 odst. 1 katastrálního zákona, srozumitelně se k ní žalovaný vyjádřil na s. 9 a 10 napadeného rozhodnutí a s tímto hodnocením se soud ztotožňuje.
58. S ohledem na okolnosti věci soud také dodává, že žalobci zmiňovali principiální shodu vlastníků na průběh hranic pozemků. V takovém případě se ale nabízí řešení prostřednictvím postupu dle § 50 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, dle kterého *„[z]měna údajů o geometrickém a polohovém určení pozemku na podkladě vytyčení nebo zpřesnění hranice pozemků, upřesnění nebo rekonstrukce přídelů, nebo určení hranice pozemků se zapisuje na podkladě žádosti vlastníka nebo jiného oprávněného, jejíž přílohou je [...] listina dokládající shodu vlastníků na průběhu hranice pozemků“*. Pokud by nedošlo ke shodě vlastníků, lze postupovat dle § 50 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, dle kterého je třeba doložit *„rozhodnutí soudu o určení hranice pozemků“*.
59. Soud závěrem k věci doplňuje, že do řízení se přihlásily výše specifikované osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení 1) žádnou argumentaci neuplatnila. Osoba zúčastněná na řízení 2) se samostatně podrobněji nevyjádřila, avšak souhlasila s argumenty obou žalobců.

60. Soud také opakovaně připomíná, že neprováděl důkaz prostřednictvím výsledku navržených svědků. V případě osoby zúčastněné na řízení 2) vycházel z toho, že u ní je primární její postavení v pozici osoby, která hájí svá vlastní práva; jde tedy o postavení obdobné jako u účastníka řízení a z tohoto pohledu měla plnou možnost se k věci vyjádřit jak písemně, tak u ústního jednání a uvést svá tvrzení, která mohla podpořit důkazy. Pokud žalobce a) navrhl výslech žalobce b) jako svědka, pak se jedná o obdobnou situaci jako v případě zmíněné osoby zúčastněné na řízení – primární je postavení žalobce b) jako účastníka řízení, tedy osoby, která může samostatně k věci předkládat svá tvrzení, vyjádření a argumenty; pro účastnický výslech, jakožto důkaz, neshledal soud důvody. Podobně stanovisko zaujímá soud k možnému výsledku Ing. Č. – ten byl ve věci úřední osobou, jehož činnost je hodnocena prizmatem konečného rozhodnutí ve věci (pochopitelně že i v souvislosti s procesními postupy, včetně eventuální otázky podjatosti), nikoli svědkem, tedy jde o zaměstnance instituce, jejíž činnost je hodnocena, nikoli o osobu, která má vypovědět, co viděla nebo slyšela, tj. co vnímala vlastními smysly; nadto není zřejmé, co by takový výslech přinesl nad rámec skutečností obsažených ve spise.
61. Pakliže žalobce b) zmínil možnost znaleckého dokazování, neshledal ani pro ni dostatek důvodů. Žalobce měl kdykoli možnost příslušný znalecký posudek předložit, neučinil tak ale. I v tomto kontextu považuje soud zadání vypracování znaleckého posudku za nadbytečné, neboť se domnívá, že žalovaný dostatečně vysvětlil a příslušnými dokumenty podložil, že a jak v katastrálním území V. probíhala obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona převedením katastrální mapy z grafické formy do elektronické podoby. V této souvislosti tak není zřejmé, co by znalecké zkoumání mělo ve věci přinést, když zároveň nadnesená odborná otázka, spadající do působnosti žalovaného a katastrálního úřadu, je ve spise podrobně osvětlena. Žalovaný se ostatně dle názoru soudu ve svém rozhodnutí (viz výše) dostatečně vyjádřil, že geometrický plán vyhotovený Ing. P. nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, resp. není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií (s tímto hodnocením se soud shoduje a v tomto smyslu také hodnotí případný návrh na dokazování daným geometrickým plánem). Podobné se týká fotografií přístupové cesty, které předložil při ústním jednání žalobce a) – mj. s přihlédnutím ke způsobu, jakým byla prováděna obnova katastrálního operátu, kdy nedošlo k novému zaměrování, nejsou tyto fotografie pro věc relevantní.
62. Jako nerelevantní soud shledal návrh na provedení dokazování spisem ve věci jednoduchých pozemkových úprav V. sp. zn. SPU 060961/2018 vedeným Státním pozemkovým úřadem. Soudu je totiž z jeho vlastní činnosti známo, že nyní dotčené pozemky nebyl součástí předmětných jednoduchých pozemkových úprav a tak by předmětný spis nemohl ve věci přinést nic důležitého (viz rozsudek zdejšího soudu ve věci týchž žalobců ze dne 27. 10. 2020, č. j. 29 A 153/2018-176).
63. Soud také dodává, že s ohledem na principy správního soudnictví neshledal důvody pro provádění důkazů, které jsou obsahem správního spisu [které mj. předložil žalobce a) při jednání]; to se týká zejména údajů z katastru nemovitostí, včetně kopie katastrální mapy (srov. např. velmi názorné provedení pohledové kontroly použitím průsvitky v případě kopií katastrálních map, jak je obsaženo na položkách č. 42 a 43 spisu žalovaného, přičemž k tomu se žalovaný podrobně vyjadřuje rovněž na s. 12 svého rozhodnutí). Soud také uvádí, že obsahem správního spisu je též rozsudek Krajského soudu v Českých

Budějovicích ze dne 24. 1. 2001, č. j. 10 Ca 384/2000-38. K tomuto rozsudku se žalovaný srozumitelně vyjádřil např. na s. 13 svého rozhodnutí, přičemž ve světle těchto skutečností soud nevidí důvod, proč by měl být prováděn důkaz celým spisem Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 10 Ca 384/2000. V této souvislosti soud jen stručně zmiňuje, že s věcí souvisí také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. 22 Cdo 3356/2006 (dostupné na www.nsoud.cz), ve věci žalobce a) ze kterého vyplývá, že „[v] současné době již katastrální úřad v rámci své pravomoci nesprávný zákres průběhu hranic [pozemků p. č. XCH a st. XF] opravil“ (obsah tohoto usnesení soud provedl k důkazu při ústním jednání). I k tomu se žalovaný ve svém rozhodnutí výslovně vyjádřil (viz výše) a tato otázka souvisí rovněž se znaleckým zkoumáním zmíněným žalobcem b).

64. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že vyjma zmínky o možnosti znaleckého zkoumání všechny důkazy navrhoval žalobce a). V jeho případě se však soud meritorně zabýval toliko problematikou zamítnutí odvolání jako opožděného. Po formální stránce by tak bylo možné konstatovat, že žádný z jím navržených důkazů se ovšem této skutečnosti netýkal. S ohledem na přihlášení se žalobce b) k argumentaci přednesené žalobcem a) se však soud z důvodu „procesní jistoty“ a zajištění přezkumu a ochrany veřejných subjektivních práv žalobce b) těmito důkazy zabýval shora uvedeným způsobem.

VI. Závěr a náklady řízení

65. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
66. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ani jeden z žalobců ve věci úspěch neměl (žaloby byly jako nedůvodné zamítnuty), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
67. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
68. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. prosince 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu